

Ang Propeta sa Madínah

Ipinatayo ng Sugo (SAS) ang Masjid niya sa pook na niluhuran ng inahing kamelyo niya matapos na mabili niya ito sa mga may-ari nito. Itinatag niya ang kapatiran sa pagitan ng mga Muhájir, ang mga Kasamahan niya na dumating mula sa Makkah, at mga Anṣári, ang mga tumulong sa kanila na kabilang sa mga mama-mayan ng Madínah. Ginawan niya ang bawat isa sa mga Anṣáry ng isang kapatid mula sa mga Muhájir na makikibahagi sa kanya sa pag-aari niya. Nagsimula ang mga Muhájir at ang mga Anṣári na magkasamang gumawa. Nadagdagan ang tibay ng mga bigkis ng pagkakapatiran sa pagitan nila.

Nagsimula ang Islam sa paglaganap sa Madínah. Yumakap sa Islam ang ilan sa mga Hudyo. Isa sa mga yumakap sa Islam na kabilang sa kanila ay si ‘Abdulláh ibnu Salám (RA). Siya ay isa sa mga pantas ng mga Hudyo at isang pinunong kabilang sa mga malaking pinuno nila.

Hindi tumigil ang mga Káfir ng Makkah sa pakikidigma sa mga Muslim kahit pa matapos na nakalikas ang mga ito mula sa Makkah yamang ang mga Quraysh ay may ugnayan sa mga Hudyo ng Madínah. Tinatangka ng mga Hudyo sa pamamagitan ng mga Quraysh na magbunsod ng mga kaguluhan at pagkakahati-hati sa pagitan ng mga Muslim sa Madínah. Ang mga Quraysh din ay nagbabanta sa mga Muslim at binabalaan silang lilipulin. Ganito pinaligiran ng panganib ang mga Muslim, sa loob at sa labas anupa’t ang mga Kasamahan ng Sugo (SAS) ay hindi nagpapagabi kung wala silang dalang sandata. Sa mga matinding kalagayang ito ay ibinaba ni Allah ang pahintulot na makipaglaban. Kaya nagsimula ang Sugo (SAS) sa paghahanda ng mga misyong pangmilitar. Ito ay para sa pagmamaman sa mga pagkilos ng mga kaaway at gayon din para sa pagharang sa mga karabang pangkalakal ng mga Quraysh upang pangambahin sila at magpadama sa kanila ng lakas ng mga Muslim nang sa gayon ay makipagkapayapaan sila at hayaan ang mga Muslim na malayang ipalaganap ang Islam at ipamuhay ito. Gumawa rin ang Sugo (SAS) ng ilang kasunduan at pakikipag-alyansa sa ilan sa mga lipi.

Ang Labanan sa Badr

Ang mga Mushrik ng Makkah ay nanggipit sa mga Muslim at naminsala sa kanila hanggang sa napilitan silang lumikas mula sa bayan nila, ang Makkah. Iniwan nila ang mga tirahan nila, ang mga ari-arian nila, at mga mag-anak nila. Ang mga ari-arian nila ay napunta sa mga kamay ng mga Mushrik. Isang araw ay gumawa ang Sugo (SAS) ng pasya na harangin ang isa sa mga karabang pangkalakal ng mga Quraysh na dumarating mula sa Shám. Humayo siya kasama ng 313 kalalakihan. Wala silang dala kundi dalawang kabayo at 70 kamelyo lamang. Ang karaban ng mga Quraysh ay binubuo ng 1,000 kamelyo. Ito ay pinamumunuan ni Abú Sufyán na may kasamang 40 tao. Subalit nalaman ni Abú Sufyán ang paghayo ng mga Muslim kaya nag-padala siya sa Makkah ng tao upang ibalita sa mga iyon ang nangyayari at humi-ling sa kanila ng ayuda. Binago niya ang daan niya at pumunta siya sa ibang daan kaya hindi sila nasumpungan ng mga Muslim.

Tungkol naman sa mga Quraysh, humayo sila na may dalang isang hukbong binubuo ng 1,000 mandirigma ngunit may nakara-ting sa kanila na isang sugo mula kay Abú Sufyán. Ibinalita nito sa kanila na ligtas na ang karaban. Hiniling nito sa kanila na buma-lik na sa Makkah ngunit tumanggi si Abú Jahl na bumalik at ipinag-patuloy nila ang pagsulong.

Noong nalaman ng Sugo (SAS) ang paghayo ng mga Quraysh ay sinangguni niya ang mga Kasamahan niya (RA). Napagkasun-duan ng lahat na makipagtagpo at makipaglaban sa mga Káfir. Sa umaga ng ika-17 ng Ramadán ng ikalawang taon ng paglikas ay nagharap ang dalawang pangkat at naglabanan sila nang matin-ding labanan. Nagtapos ang labanan sa pagwawagi ng mga Muslim. Namatayan sila ng 14 martir. Tungkol naman sa mga Mushrik, namatayan ang mga ito ng 70 lalaki at nabihagan ng 70 iba pa.

Sa kalagitnaan ng labanan ay yumao si Ruqayyah (RA) na anak ng Sugo (SAS) at maybahay ni ‘Uthmán ibnu ‘Affán (RA) na nanatili sa piling nito sa Madinah. Hindi sumama si ‘Uthmán (RA) sa labanang iyon alinsunod sa hiling ng Sugo (SAS) sa kanya na manatili sa piling ng maysakit na maybahay niya. Pagkatapos ng labanan ay ipinakasal ng Sugo (SAS) kay ‘Uthmán (RA) ang ikalawang anak niya na si Umm Kulthúm (RA). Dahil dito, siya ay tinagurian na *Dhunnúrayn* (ang may dalawang liwanag) dahil napangasawa niya ang dalawa sa mga anak ng Sugo (SAS).

Bumalik sa Madinah ang mga Muslim na masaya sa pagpa-pawagi ni Allah at kasama nila ang mga bihag at ang mga nasam-sam na ari-arian. Tungkol naman sa mga bihag, mayroon sa mga ito na tumubos sa sarili, mayroon sa mga ito na pinalaya nang walang pantubos, at mayroon din sa mga ito na ang pantubos ay ang pag-tuturo ng pagbasa at pagsulat sa sampu sa mga anak ng mga Muslim.

Napatay sa labanang ito ang marami sa magigiting na lingkod ng Shirk at mga kaaway ng Islam, na ang nangunguna sa kanila ay sina Abú Jahl, Umayyah ibnu Khalaf, ‘Utbah ibnu Rabí’ah, Shaybah ibnu Rabí’ah, at iba pa.